

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 6Sžk/25/2021
Identifikačné číslo spisu: 7018200731
Dátum vydania rozhodnutia: 30. marca 2022
Meno a priezvisko: JUDr. Katarína Benczová
Funkcia: predsedníčka senátu
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2022:7018200731.1

ROZSUDOK

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Benczovej a z členiek senátu Mgr. Kristíny Babiakovej a JUDr. Zuzany Šabovej, PhD. (sudkyňa spravodajkyňa) v právnej veci žalobcu: N. L. X., bytom U. XX, proti žalovanému: Centrum právnej pomoci, Kancelária Prešov, so sídlom Prešov, Masarykova 10, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného zo dňa 17. mája 2018, č. KaPO 2N 13981/2016-11235/2018, ČRZ: 66239/2018, v konaní o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 7S/94/2018 - 40 zo dňa 16. septembra 2020, takto

rozhodol:

- I. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť zamietá.
- II. Účastníkom nárok na náhradu trov kasačného konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Odôvodnenie

I.

Konanie na správnom orgáne a správnom súde

1. Rozhodnutím zo dňa 17. mája 2018, spis. zn.: KaPO 2N 13981/2016-11235/2018, ČRZ: 66239/2018, žalovaný podľa § 14 ods. 1 písm. a) a § 12 ods. 2 zákona č. 327/2005 Z. z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi a o zmene a doplnení zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov, v znení zákona č. 8/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o poskytovaní právnej pomoci“), odňal žalobcovi nárok na poskytnutie právnej pomoci v právnej veci o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Finančného riaditeľstva Slovenskej republiky zo dňa 27. 11. 2015, č. 1715962/2015 zo dňa 27. 11. 2015 a č. 1715969/2015, v konaní, vedenom na Krajskom súde v Košiciach pod spis. zn. 6S/10/2016.

2. Žalovaný rozhodnutím spis. zn. 2N 13981/16-1013/17-KaPO zo dňa 5. januára 2017 priznal žalobcovi nárok na poskytovanie právnej pomoci. Rozhodnutím spis. zn. 2N 13981/16-1013/17-KaPO zo dňa 2. mája 2017 bol žalobcovi na zastupovanie v konaní pred súdom v uvedenej právnej veci zmenený pôvodne určený advokát JUDr. Vladimír Novák na advokátku JUDr. Mariannu Lechmanovú. Žalobca žalovanému doručil podanie zo dňa 1. marca 2018, označené ako „odvolanie plnomocenstva určenej advokátke JUDr. Marianne Lechmanovej v konaniach, vedených na Krajskom súde v Košiciach pod spis. zn. 6S/121/2015 a 6S/10/2016“. Žalobca zároveň požiadal o zmenu advokáta v predmetných konaniach na základe skutočností, ktoré vyvrcholili na pojednávaní Krajského súdu v Košiciach dňa 22. februára 2018, v konaní vedenom pod spis. zn. 6S/121/2015, kedy podľa jeho názoru určená advokátka nepreukázala kvalifikované právne zastúpenie s primeranou odbornou starostlivosťou v záujme ochrany práv svojho klienta v súlade s jeho pokynmi, čo vyústilo do otvoreného postoja voči klientovi ohľadom vznesenej námietky zaujatosti. Žalobca ďalej uviedol, že strata dôvery voči splnomocnenej advokátke, nielen v tejto konkrétnej veci, spôsobila, že jej musel odvolať plnomocenstvo a zároveň požiadať o zmenu advokáta. Dňa 8. marca 2018 určená advokátka JUDr. Marianna Lechmanová telefonicky kontaktovala žalovaného a zároveň aj elektronicky zaslala oznámenie žalobcovi, pričom z jej vyjadrenia vyplýva, že sa o odvolaní plnej moci žalobcom dozvedela až priamo na súdnom pojednávaní v konaní, vedenom na Krajskom súde v Košiciach pod spis. zn. 6S/10/2016, pričom jej na súde bolo oznámené, že žalobca jej odvolal plnú moc aj vo veci spis. zn. 6S/121/2015 a zároveň požiadal centrum o zmenu advokáta. Ďalej uviedla, že odvolanie plnomocenstva žalobcom jej nebolo doručené. Následne z dôvodu straty dôvery žalobcu advokátka vypovedala plnú moc vo všetkých konaniach, v ktorých jej bolo ako advokátke plnomocenstvo udelené. Dňa 4. apríla 2018 písomnou výzvou žalovaný žalobcu vyzval, aby uviedol konkrétne dôvody, pre ktoré odvolal plnomocenstvo určenej advokátke JUDr. Marianne Lechmanovej a vyjadril sa ku skutočnostiam uvedeným v jej podaniach. Vyjadrenie žalobcu bolo žalovanému doručené dňa 9. mája 2018. Z vyjadrení advokátky ani z vyjadrení žalobcu nevyplývajú žiadne objektívne dôvody, pre ktoré mohol žalobca advokátke odvolať plnú moc pre nečinnosť alebo pre jej vzťah k protistrane. Konštatovanie žalobcu o nepripravenosti ustanovenej advokátky na pojednávanie, o oneskorenom zasielaní zápisnic, o ktoré požiadal, o „nekvalifikovaných“ a „slabých“ stanoviskách písaných touto advokátkou v mene žalobcu nemohol žalovaný vyhodnotiť ako predpoklady pre použitie ustanovenia § 14 ods. 1 písm. a) a § 12 ods. 2 zákona o poskytovaní právnej pomoci, keďže v predmetných ustanoveniach sa o kvalite právnych služieb poskytovaných ustanoveným advokátom nehovorí ako o „predpokladoch pre odvolanie plnej moci žalobcom“ (opísané správanie nie je nečinnosťou a ani nevyjadruje vzťah k protistrane). Žalovaný zdôraznil, že ak mal žalobca pochybnosti o kvalite poskytovaných právnych služieb, mal ho požiadať o zmenu ustanoveného advokáta bez toho, aby mu odvolal plnú moc (a taktiež predložiť o tom aj dôkazy).

3. Žalovaný dospel k záveru, že žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal nečinnosť advokátky JUDr. Marianny Lechmanovej a ani jej vzťah k protistrane, čo by ho zmocňovalo k odvolaniu plnej moci advokátke predtým, než by požiadal žalovaného o zmenu ustanovenej advokátky. Preto mal za to, že v danej veci išlo o nesúčinnosť žalobcu, keďže jeho rozhodnutie odvolať plnú moc je kľúčové aj pre ustanovenú advokátku, ktorá proti výslovne prejavenej vôli žalobcu nemôže vo veci ďalej konať, hoci bol žalobcovi priznaný nárok na poskytovanie právnej pomoci. Žalobca odvolal plnú moc určenej advokátke iba na základe subjektívnych dôvodov, čím zmaril účel samotného rozhodnutia žalovaného, a to poskytnutie právnej pomoci v danom prípade (6S/10/2016), pričom žiadosť o zmenu ustanovenej advokátky mu adresoval až po odvolaní plnej moci. Zákon o poskytovaní právnej pomoci v § 12 ods. 2 stanovuje, že po odvolaní plnej moci ustanovenému advokátovi nemá žalobca nárok na určenie iného advokáta, nakoľko nedošlo k preukázaniu nečinnosti a ani vzťahu k protistrane u ustanoveného advokáta.

4. Včas podanou správnu žalobou žalobca žiadal napadnuté rozhodnutie žalovaného zrušiť, vec mu vrátiť na ďalšie konanie a rozhodnutie a žalobcovi priznať náhradu trov konania. Uviedol, že žalovaný aj v tejto právnej veci preukázal len šikanovanie a ďalšie účelové finančné poškodzovanie žiadateľa o právnu pomoc, zavádzanie, hrubú manipuláciu s faktami. Rozhodnutie považoval za zmätočné, nepreskúmateľné. Odôvodnenie tohto rozhodnutia odmieta aj preto, že toto je jednostranné, vychádza len z vyjadrení JUDr. Marianny Lechmanovej, ktoré sú zavádzajúce, založené na jej klamstve s tým,

že táto žalovanému uviedla iba to, čo jej vyhovovalo. Neuvedla, že pri podpísaní plnomocenstva odmietla od žiadateľa prevziať celý žurnalizovaný spis s tým, že si ho pôjde naštudovať na súd, čo sa nestalo, vo veciach, v ktorých ho pred súdom zastupovala prišla nepripravená, nevedela reagovať na vyjadrenia protistrany, doručovala mu príписы súdu a požadovala od neho vyjadrenia k nim, z čoho vyplýva, že takto on robil advokáta menovanej. Za nepravdivé považoval jej tvrdenie, že o odvolaní plnej moci sa dozvedela až priamo na pojednávaní v predmetnej veci, keďže toto jej bolo doručované poštou a na poštovú prepravu bolo odovzdané dňa 5. marca 2018. O nepravdivosti jej vyjadrenia podľa názoru žalobcu svedčí aj jej list zo dňa 8. marca 2018, v ktorom uviedla, že akceptuje jeho rozhodnutie a z dôvodu straty dôvery mu plnomocenstvo vo všetkých konaniach, v ktorých jej ako advokátke bolo žalobcom udelené, vypovedá. Centrum skôr, ako sa mohlo oboznámiť so skutočnými dôvodmi odvolania plnomocenstva, mu už listom zo dňa 4. apríla 2018 oznámilo začatie konania o odňatí nároku na poskytnutie právnej pomoci. K oznámeniu sa vyjadril listom zo dňa 2. mája 2018 a na tomto vyjadrení i naďalej trvá. Zdôraznil, že nečinnosť advokáta v tomto prípade bola relevantne preukázaná a odvolanie plnej moci odôvodnené. Zastáva názor, že svojim postupom žalovaný neustále prejavuje svoju zaujatosť, nekompetentnosť a snahu obmedziť mu jeho právo na súdnu ochranu. V závere žaloby žiadal zrušiť napadnuté rozhodnutie žalovaného z dôvodov, uvedených v § 191 ods. 1 písm. c), d), e), f) a g) zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „SSP“).

5. Žalovaný navrhol žalobu ako nedôvodnú zamietnuť. Poukázal na to, že pokiaľ žalobca napáda nezákonnosť rozhodnutia z dôvodov, že je zmätočné, nepreskúmateľné a účelové, tieto vôbec nekonkretizoval. Za irelevantnú považoval námietku, týkajúcu sa spôsobu, akým sa JUDr. Lechmanová dozvedela o odvolaní plnomocenstva žalobcom, pretože v danom prípade je relevantným iba fakt, že žalobca plnomocenstvo odvolal, pričom z vykonaných dôkazov nevyplynuli objektívne dôvody, pre ktoré tak mohol v zmysle § 12 ods. 2 zákona o poskytovaní právnej pomoci urobiť.

6. V replike žalobca zotrval na dôvodoch, uvedených v správnej žalobe.

7. Krajský súd v Košiciach (ďalej aj „správny súd“) rozsudkom č. k. 7S/94/2018 - 40 zo dňa 16. septembra 2020 žalobu zamietol. Dospel k záveru, že žalovaný postupoval správne a v súlade s platnou právnou úpravou a preto aj preskúmané rozhodnutie je vecne správne a zákonné. V správnom konaní bol dostatočne zistený skutkový stav veci a na jeho základe bol vyvodený aj správny právny záver.

8. Správny súd konštatoval, že zákon o poskytovaní právnej pomoci priznáva fyzickým osobám, ktoré v dôsledku svojej materiálnej núdze nemôžu využívať právne služby na riadne uplatnenie a ochranu svojich práv, právo na poskytovanie právnej pomoci bez finančnej účasti alebo s finančnou účasťou. Štát potom sám, resp. v prevažnej miere, znáša náklady za poskytnutie právnej pomoci znevýhodneným osobám. Vychádzajúc z uvedeného je namieste, aby v právnej norme stanovil podmienky, za ktorých bude takáto forma právnej pomoci fyzickým osobám patriť. V snahe vylúčiť zneužívanie tejto právnej úpravy sú v zákone uvedené pravidlá, umožňujúce zmeniť ustanoveného právneho zástupcu. Zmena právneho zástupcu sa nemôže zakladať len na subjektívnych pocitoch oprávnenej osoby. Pri prevzatí právneho zastupovania ustanovený advokát vec právne posúdi a môže vyjadriť svoj názor na skutkové a právne okolnosti prípadu. Objektívne zhodnotenie prípadu neznamena, že právny zástupca bude postupovať v rozpore so záujmami oprávnenej osoby. Práve naopak, je povinnosťou advokáta svojho klienta upozorniť na možné riziká a poučiť ho aj o následkoch prípadného neúspechu v spore. Žiadna z týchto skutočností však neznamena, že advokát nebude postupovať v prospech oprávnenej osoby.

9. Podľa správneho súdu argumentácia žalobcu nie je spôsobilá vyvrátiť dôvody, na základe ktorých žalovaný vydal napadnuté rozhodnutie. Z vykonaných dôkazov nepochybne vyplýva, že žalovanému bolo dňa 7. marca 2018 doručené podanie žalobcu zo dňa 1. marca 2018, v ktorom odvolal plnomocenstvá právnej zástupkyňi JUDr. Marianne Lechmanovej vo veciach, vedených na Krajskom súde v Košiciach pod. sp. zn. 6S/121/2015 a 6S/10/2016 a zároveň žiadal o zmenu advokátky v predmetných konaniach, pričom zo žiadosti o zmenu advokátky vyplýva, že v tomto konaní ju žiadal

zmeniť pre stratu dôvery v dôsledku jej postoja voči žalobcovi v inom konaní, keď táto neakceptovala jeho pokyny v súvislosti so vznesením námietky zaujatosti v uvedenom konaní.

10. Správny súd uzavrel, že neboli zistené žiadne relevantné skutočnosti, ktoré by odôvodňovali záver, že advokátka JUDr. Marianna Lechmanová postupovala v rozpore so záujmom žalobcu, resp. žeby táto jeho práva a právom chránené záujmy hájila nedostatočne a nekvalifikovane. Žalobca odôvodňoval nekvalifikovanosť ustanovenej advokátky odmietnutím prevzatia žurnalizovaného spisu od žalobcu pri podpisovaní plnomocenstva, jej neznalosťou danej problematiky a neschopnosťou reagovať na vyjadrenia protistrany v predmetnej prejednávanej veci. Uvedené tvrdenia však žiadnym spôsobom nekonkretizoval.

11. V zmysle § 5d ods. 2 cit. zákona o poskytovaní právnej pomoci žalovaný môže rozhodnúť o zmene advokáta, ak sú dôvodné pochybnosti o kvalite právnej pomoci alebo o poskytovaní právnej pomoci v záujme ochrany práv oprávnenej osoby. Tieto dôvodné pochybnosti je však potrebné preukázať. O zmene advokáta žalovaný rozhodne, ak je preukázaná nečinnosť advokáta, alebo jeho vzťah k protistrane. Tieto skutočnosti je rovnako potrebné preukázať, nepostačujú len tvrdenia oprávnenej osoby.

12. Uvedené pochybnosti žalobcu podľa názoru súdu nemožno hodnotiť ako jej nečinnosť a tiež nepreukazujú ani žiaden vzťah tejto advokátky k protistrane. Žalobca tak odvolal plnomocenstvo svojej právnej zástupkyňi výslovne zo subjektívnych dôvodov, čím stratil nárok na poskytovanie právnej pomoci prostredníctvom určeného advokáta. Ak mal žalobca pochybnosti o kvalite poskytovaných právnych služieb, mal požiadať centrum o zmenu ustanoveného advokáta bez toho, aby mu odvolal plnú moc (a taktiež predložiť o tom aj dôkazy).

13. Správny súd zhodne so správnym orgánom skonštatoval, že žalobca v konaní nepreukázal splnenie podmienok pre zmenu advokáta, resp. ustanovenie iného advokáta. Bezdôvodným odvolaním plnomocenstva zmaril účel poskytnutia bezplatnej právnej pomoci, preto žalovaný zákonným spôsobom rozhodol o odňatí poskytovania právnej pomoci žalobcovi v zmysle ustanovenia § 14 ods. 1 písm. a) zákona o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi.

14. Ako nedôvodnú hodnotil súd námietku žalobcu, týkajúcu sa nesprávneho poučenia o prípustnosti správnej žaloby, uvedeného žalovaným v rozhodnutí, pretože zákon o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi ako špeciálny zákon vo vzťahu k správne súdnejmu poriadku v ustanovení § 14 ods. 2 tohto zákona výslovne uvádza, že proti rozhodnutiu o odňatí poskytovania právnej pomoci je možné podať správnu žalobu do 15 dní odo dňa doručenia takéhoto rozhodnutia.

15. Súd v odôvodnení tiež uviedol, že účastníci konania, resp. ich zástupcovia sa na pojednávaní dňa 16. septembra 2020, na ktoré boli riadne a včas predvolaní, nezúčastnili, pričom žalobca svoju neprítomnosť na ňom vopred neospravedlnil, ani z vážneho dôvodu nepožiadala o jeho odročenie a žalovaný svoju neprítomnosť na ňom ospravedlnil elektronickým podaním zo dňa 28. augusta 2020, v ktorom vyslovil svoj súhlas s rozhodnutím vo veci v jeho neprítomnosti. Vzhľadom na uvedené správny súd v súlade s § 114 SSP pojednávanie vykonal v neprítomnosti účastníkov konania.

16. Súd vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti podľa § 190 SSP žalobu ako nedôvodnú zamietol. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 167 ods. 1 a § 168 SSP, v zmysle ktorých účastníkom právo na náhradu trov konania nepriznal, pretože žalobca nemal v konaní úspech celkom ani sčasti a žalovanému voči žalobcovi nevznikli dôvodne vynaložené trovy konania, ktoré by bolo možné od žalobcu spravodlivo požadovať.

II.

Argumentácia účastníkov v kasačnom konaní

17. Proti rozsudku správneho súdu podal žalobca (sťažovateľ) včas kasačnú sťažnosť z dôvodov podľa § 440 ods. 1 písm. f) a g) SSP. Uviedol, že súd flagrantne porušil viaceré ustanovenia SSP, keď vydal servilné rozhodnutie, účelovo robí právneho zástupcu žalovanému a nevystupuje ako nestranný a

nezaujatý súd. Odňatím nároku na právnu pomoc mu bolo znemožnené, aby uskutočnil procesné práva v konaní vedenom pod sp. zn.: 6S/10/2016, čím došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Súd rozhodol v rozpore so správnym spisom, dôkazmi a faktami, nemal dostatočne zistený skutkový stav a vyvodil nesprávny právny záver.

18. Namietal vyhodnotenie svojho konania žalovaným ako „nesúčinnosť“, spochybňoval záver o subjektívnych dôvodoch odvolania plnomocenstva a zopakoval svoj názor o nekvalite poskytovaných služieb advokátkou. Odvolaním jej plnomocenstva podľa neho nebol žiadnym spôsobom zmarený účel poskytovania bezplatnej právnej pomoci. Súd podľa neho absolútne nezistil skutkový stav. Dodal, že rozhodnutie súdu je tiež nezrozumiteľné pre nepreskúmateľnosť alebo pre nedostatok dôvodov.

19. Pokiaľ ide o neprítomnosť na pojednávaní, uviedol, že sa ospravedlnil a žiadal odročenie pojednávania podaním z 3. septembra 2020.

20. Žiadal, aby kasačný súd napadnutý rozsudok zrušil a vrátil vec na nové konanie a žiadal náhradu trov celého konania.

21. Ku kasačnej sťažnosti sa podaním zo dňa 13. mája 2021 vyjadril žalovaný tak, že sa s rozsudkom správneho súdu stotožnil a žiadal kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú zamietnuť.

22. Na uvedené podanie reagoval žalobca vyjadrením zo dňa 24. júna 2021, kde uviedol, že žalovaný sa ku kasačnej sťažnosti nevyjadril, lebo sa k nej vyjadriť nedokázal. Zotrval na svojich doterajších tvrdeniach.

III.

Posúdenie kasačného súdu

23. Dňa 1. januára 2021 nadobudla účinnosť novela Ústavy Slovenskej republiky, ústavný zákon č. 422/2020 Z. z. ktorým sa mení a dopĺňa Ústava Slovenskej republiky č. 460/1992 Zb. v znení neskorších predpisov, ktorou bol zriadený Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (čl. 143 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky). K 1. augustu 2021 prevzal Najvyšší správny súd Slovenskej republiky kasačnú agendu správneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v správnom súdnictve, vrátane prerokúvanej veci (čl. 154g ods. 4, 5 a 6 Ústavy v spojení s § 101e ods. 1 a 2 a § 8a ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov). V súlade s rozvrhom práce Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky na rok 2021 bola prerokúvaná vec pridelená náhodným výberom na rozhodnutie senátu 3 S a bola v kasačnom konaní vedená pod pôvodnou spisovou značkou.

24. Kasačný súd dodáva, že pri posúdení veci vychádzal aj z rozhodovacej činnosti Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Keďže odo dňa 1. augusta 2021 došlo k prechodu kompetencií zo správneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na Najvyšší správny súd Slovenskej republiky, vychádzajúc z účelu zabezpečenia kontinuity rozhodovacej činnosti, z právnej istoty a ochrany legitímnych očakávaní založených aj na ustálenej rozhodovacej činnosti najvyšších súdnych autorít (§ 5 ods. 1 SSP v spojení s čl. 2 ods. 1 až 3 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov) sa kasačný súd naďalej považuje za viazaný doterajšou rozhodovacou činnosťou správneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky.

25. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 SSP) po tom, čo zistil, že kasačná sťažnosť bola podaná riadne a včas (§ 443 SSP a § 444 SSP), oprávnenou osobou (§ 442 SSP), smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustná (§ 439 SSP), má predpísané náležitosti (§ 445 ods. 1 SSP a § 57 SSP), preskúmal napadnutý rozsudok z dôvodov a v rozsahu uvedenom v podanej kasačnej sťažnosti (§ 440 SSP, § 441 SSP a § 453 SSP) a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná.

26. Kasačný súd sa v celom rozsahu stotožňuje so závermi správneho súdu a považuje ich za riadne a správne odôvodnené. V kasačnej sťažnosti sťažovateľ v zásade opakuje svoje tvrdenia, ktoré už uviedol aj v žalobe a správny súd sa nimi podrobne zaoberal vo väzbe na spisový materiál.

27. Kasačný súd zdôrazňuje, že pokiaľ mal sťažovateľ výhrady ku konaniu ustanovenej advokátky, mal tieto najskôr uviesť žalovanému, riadne ich podložiť a požiadať o zmenu advokáta. V uvedenej veci je nesporné, že takto nepostupoval, plnú moc advokátke vypovedal a až následne spochybňoval kvalitu jej práce žalovanému. Uvedené konanie sťažovateľa žalovaný a aj správny súd správne vyhodnotili ako nesúčinnosť, ktorá je zásadnou prekážkou poskytovania bezplatnej právnej pomoci. Rovnako sa kasačný súd stotožňuje aj so záverom žalovaného a správneho súdu, že v danom prípade nenastali ani dôvody, pre ktoré by mal žalovaný pripustiť zmenu ustanovenej advokátky aj bez návrhu sťažovateľa.

28. Kasačný súd poukazuje aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn.: 7 Sžo/89/2016 zo dňa 27. septembra 2017, ktoré sa týkalo rovnakých účastníkov konania (sťažovateľa aj žalovaného) a rovnakých skutkových okolností - sťažovateľ aj v uvedenom prípade mal za to, že žalovaným ustanovený advokát je nečinný, vypovedal mu plnú moc a následne namietal rozhodnutie žalovaného o odňatí nároku na poskytnutie právnej pomoci. S týmto rozhodnutím sa kasačný súd plne stotožňuje a nepovažuje za dôvodné sa o neho odkloniť.

29. K námietke o neúčasti na pojednávaní dňa 16. septembra 2020 kasačný súd zo spisového materiálu zistil, že prvýkrát správny súd účastníkov konania predvolal na pojednávanie vytýčené na 8. apríla 2020. Sťažovateľ žiadal toto pojednávanie odročit' podaním z 24. marca 2020, čo odôvodnil výzvou predsedu vlády I. Matoviča, aby dôchodcovia nad 65 rokov v záujme ochrany verejného zdravia (pre epidémiu koronavírusu) nevychádzali z domu okrem nevyhnutných prípadov za účelom návštevy lekára. Správny súd pojednávanie odročil na neurčito z dôvodu nebezpečenstva nákazy. Ďalšie pojednávanie bolo nariadené na 24. júna 2020. Podaním z 18. júna 2020 sťažovateľ žiadal odročit' aj toto pojednávanie z dôvodu zhoršenej epidemiologickej situácie. Súd v neprítomnosti účastníkov konania (žalovaný svoju neprítomnosť ospravedlnil a nežiadal o odročenie pojednávania) vyhlásil uznesenie, ktorým pojednávanie odročil na neurčito. Následne nariadil pojednávanie na 16. septembra 2020. V súdnom spise sa nenachádza žiadne vyjadrenie sťažovateľa so žiadosťou o odročenie pojednávania. Súd konal v neprítomnosti účastníkov konania a vyhlásil napadnutý rozsudok. Kasačný súd konštatuje, že v spise sa nenachádza žiadosť sťažovateľa o odročenie tohto pojednávania s uvedením relevantných dôvodov. V kasačnej sťažnosti aj sťažovateľ pripúšťa, že toto nezaslal nedopatrením, ale žiadal v rovnakom čase o odročenie viacerých pojednávanií nariadených správnym súdom z dôvodu epidemiologickej situácie. Kasačný súd uzatvára, že správny súd v tomto smere nepochybil, keďže relevantnú a dôkazmi podloženú žiadosť o odročenie pojednávania nariadeného na 16. septembra 2020 od sťažovateľa neobdržal.

IV. Záver

34. Kasačný súd konštatuje, že správny súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia vysporiadal so všetkými pre vec zásadnými námietkami účastníka konania, svoje závery formuloval zrozumiteľne a presvedčivo, pričom sťažovateľ v kasačnej sťažnosti neuviedol žiadne také relevantné skutočnosti, ktorými by spochybnil vecnú správnosť rozsudku správneho súdu. Rozsudok správneho súdu rešpektuje doterajšiu rozhodovaciu prax Najvyššieho súdu SR. Kasačný súd preto dospel preto k záveru, že kasačnú sťažnosť je potrebné ako nedôvodnú podľa § 461 SSP zamietnuť.

35. O trovách konania rozhodol podľa § 467 ods. 1 SSP v spojení s ustanoveniami § 167 ods. 1 a § 175 ods. 1 SSP a contrario tak, že sťažovateľovi nepriznal náhradu trov konania z dôvodu neúspechu v konaní. Žalovanému orgánu verejnej správy kasačný súd nárok na náhradu trov kasačného konania nepriznal, keďže to nemožno spravodlivo požadovať a v súvislosti s kasačným konaním žalovanému orgánu verejnej správy ani trovy nevznikli (§ 467 ods. 1 v spojení s § 168 SSP).

36. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky jednohlasne (§ 147 ods. 2 v spojení s § 139 ods. 4 SSP).

Poučenie :

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.